

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat A.E. SL va presentar davant de l'Hble. BATLLIA demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la societat I.C. SA i contra el Sr. D.C.D. en la qual interessava que en el seu dia es dictés sentència que: 1) declari l'existència dels contractes de corredoria i d'assegurança atorgats per la societat A.E. SL amb el Sr. D.C.D. i la companyia d'assegurança C. SA, destinats a cobrir el risc de responsabilitat civil il·limitada i valor de la carrega transportada pel vehicle matrícula E9676, propietat de A.E. SL; 2) declari la resolució dels mencionats contractes de corredoria i d'assegurança, per incompliment, i en conseqüència declarar la seva responsabilitat solidari; 3) condemni als codefenents a satisfer a la societat G. SL el quantum encara indeterminat, de la reclamació formulada per aquesta societat -resultant dels autes civils registrats amb el número 0037-1/2002, actualment en període d'al·legacions- així com dels pronunciaments accessoris respecte interessos i costes que es continguin en la sentència ferma que en el seu dia es dictí; 4) condemni als codefenents a satisfer a la societat A.E. SL la indemnització per danys i perjudicis en mèrits de l'incompliment contractual, d'acord amb les regles

previstes convencionalment, a raó d'aplicar un interès del 20% anual a comptar del dia 19 de desembre del 2001 fins el seu efectiu pagament, al quantum que en resulti de l'apartat 2 del present petitum; 5) condemni a I.C. SA a satisfer a la societat A.E. SL la quantitat de 1.141,42 € pel servei de transport efectuat a instància de la companyia asseguradora C. SA.

II.- El Sr. D.C.D. va contestar que mai la societat agent va contractar cap pòlissa d'assegurança a fi d'assegurar els danys que poguessin ocórrer a la carrega com ella mateixa vol pretendre, sinó que es va limitar a assegurar el vehicle en els mínims exigits per la Llei a fi de poder obtenir la matriculació d'aquest, i tal com la societat I.C. SA delegada de la companyia C. SA, es va oposar a les pretensions de la part agent.

III.- Per sentència de data 18 de maig del 2007 l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, estimant parcialment la demanda de l'actora, va: declarar l'existència dels contractes de mediació i d'assegurança atorgats per la societat A.E. SL amb el Sr. D.C.D. i la companyia d'assegurances C. SA respectivament, destinats a cobrir el risc de responsabilitat civil il·limitada i el valor de la carrega transportada pel vehicle matrícula AND E9***, propietat de A.E. SL ; declarar la resolució dels mencionats contractes per incompliment i per via de conseqüència, declarar la responsabilitat contractual dels defenents amb caràcter solidari; condemnar la societat I.C. SA al pagament de 1.141,42 €; no efectuar especial condemna en costes.

IV.- Contra aquesta resolució totes les parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La societat A.E. SL que té per objecte social el transport públic i privat de mercaderies, va subscriure verbalment al mes de novembre del 2001, amb el Sr. D.C.D., corredor d'assegurances i agent de la companyia

C. SA, una pòlissa d'assegurança prop aquesta darrera companyia, cobrint els riscos relatius a un vehicle remolc, tipus gòndola, marca FRUEHAUF, matrícula E 9***. El dia 19 de desembre del 2001 la societat G. SL va encarregar a la societat A.E. SL de transportar una auto-grua de la seva propietat, des dels túnels de LA MASSANA a l'obra del túnel d'Envalira. Mentre que el referit vehicle remolc circulava carregat amb l'auto-grua de la societat G. SL, els cables que subjectaven l'auto-grua al remolc es trencaren i la carrega transportada va caure del vehicle remolc a la calçada. La societat A.E. SL va fer la declaració del sinistre al la seva companyia d'assegurança la qual va finalment manifestar que el sinistre no estava cobert atès que les condicions contractades i establertes en la pòlissa d'assegurança no garanteixen els danys a la carrega, sinó els danys a tercers. La problemàtica que s'ha doncs de resoldre es la de determinar l'àmbit i el contingut de la pòlissa d'assegurança contractada per la societat A.E. SL amb la companyia C. SA.

II.- És molt deplorable que el Sr. D.C.D., agent de la companyia C. SA, no hagi pres la precaució elemental de fer signar a la societat A.E. SL, un contracte d'assegurança en forma deguda. Per tant, com no existeix cap document escrit firmat per ambdues parts, s'ha de recercar quina va ésser la voluntat de les parts quan es va formar la pòlissa garantitzant el vehicle d'autes. La societat A.E. SL va negociar el contingut de l'assegurança amb el Sr. D.C.D., i per tant, aquest darrer està perfectament assabentat de les condicions de la pòlissa que fou subscripta per la societat assegurada. És incontrovertible que el dia de l'accident el Sr. D.C.D. va presenciar-se en el lloc del sinistre i que el mateix va donar instruccions per la retirada del vehicle per tal que no s'agreugessin els danys comesos. Resulta de les afirmacions del Sr. J.Q.B. director de la societat G. SL, que no tan sol el Sr. D.C.D. va assegurar-li a repetides ocasions que la companyia C. SA assumia els danys ocasionats a la grua, fins a l'import de 50.000.000 ptes, sinó que la companyia C. SA va posar-se directament en contacte amb G. SL per acordar el trasllat de la grua accidentada al taller de reparació de MADRID, sense que la societat A.E. SL intervingués en cap moment. A més a més, segons el mateix testimoni, el perit de la companyia C. SA, Sr. J.S., va assegurar-li que la referida

companyia cobria totes les despeses de transport del vehicle i de reparació del mateix, en mèrit de la pòlissa d'assegurança contractada per la societat A.E. SL, i que la societat G. SL va elaborar els albarans i les factures relatives a les despeses de retirada i carrega de la grua accidentada, a nom de C. SA, seguint instruccions del Sr. J.S.. A aquestes declaracions que acrediten que tant el Sr. D.C.D. com el Sr. J.S., respectivament, agent i perit de la companyia C. SA, han clarament manifestat que la pòlissa subscrita per la societat A.E. SL garantitzava la carrega del vehicle accidentat, s'ha d'afegir els testimoniatges totalment imparcials i fefaents dels Srs. G.A.M. i E.M.S., respectivament, agent del servei de manteniment de carreteres del M.I. Govern i Agent de policia, que han manifestat que el representant de la companyia asseguradora va confirmar en repetides ocasions que la companyia C. SA assumia els danys ocasionats a la grua fins a l'import de 50.000.000 ptes, i que el Sr. D.C.D. va declarar que el conjunt del vehicle i de la seva carrega estarien coberts i que en principi no hi hauria cap problema. Es desprèn doncs sense cap ambigüitat de tots aquests testimoniatges, dignes de fe, que en el lloc del sinistre, el Sr. D.C.D. com el perit de la companyia d'assegurança varen afirmar que la grua traslladada pel vehicle de la societat A.E. SL estava garantida per la pòlissa pactada per aquesta darrera societat i varen actuar en conseqüència. Les declaracions i el comportament en el lloc de l'accident del Sr. D.C.D. corrobora el testimoniatge del Sr. E.C.S. que va assistir a la trucada del Sr. A.G. de la societat A.E. SL al Sr. D.C.D. el dia 29 de novembre del 2001, i va sentir que el Sr. A.G. concretava que la pòlissa havia de cobrir la responsabilitat civil il·limitada del vehicle remolc així com el valor de la carrega a transportar, fins a l'import de 50.000.000 ptes

III.- Per oposar-se als referits elements de proves molts seriosos, les parts defenents produeixen els documents d'assegurances, menyspreen els testimoniatges, i invoquen el fet que la prima d'assegurança per un contracte garantitzant la carrega del vehicle, té un import molt superior a la prima pagada per l'adversa. Aquests arguments no poden prosperar. En efecte, cap dels documents relatius al contracte d'assegurança convingut entre les parts, que consten en autes, no estan firmats per l'assegurat i doncs no poden tenir valor contractual.

Respecte als testimoniatges d'autes, no és cert que estan dubtós, sinó que corresponen a unes declaracions que concorden i convergint totes amb les afirmacions imparcials d'un agent del servei de policia. Pel que fa a la prima d'assegurança, la companyia no prova haver reclamat cap pagament de prima d'assegurança el que fa que no es sap l'import de la mateixa. Per conseqüent s'ha de considerar com ho ha fet l'Hble. Tribunal de primera instància, de manera perfectament raonada, que la voluntat de les parts va ésser de contractar una pòlissa d'assegurança cobrint no tan sols la responsabilitat civil pel vehicle remolc d'autes, sinó àdhuc la mercaderia transportada pel mateix.

IV.- Resolta la problemàtica relacionada a la naturalesa de la pòlissa subscrita per la societat A.E. SL, s'ha ara de determinar la responsabilitat respectiva dels dos defenents. El Sr. D.C.D. sosté haver actuat en qualitat d'agent de la companyia C. SA, aleshores que la societat I.C. SA, delegada de la companyia C. SA pretén que el mateix és un agent independent que no té cap vincle contractual laboral de dependència amb la companyia, no essent per tant aplicable la solidaritat. Encara que la posició de la companyia C. SA no sigui clara respecte a la qualitat amb la qual va actuar el Sr. D.C.D., la mateixa reconeix en el seu escrit de conclusió que el mateix fou com el seu mandatari. El contracte de mandat genera pel mandant l'obligació d'assumir les obligacions concretes pel mandatari i d'alliberar el mandatari de les obligacions a que s'ha compromès per raó de l'encàrrec rebut. Per tant, front als tercers el responsable de l'obligació contractada pel mandatari per compte del mandant, és únicament el mandant i doncs és només la companyia d'assegurança que ha de respondre de les obligacions pactades, sense perjudici, en cas que el mandatari no hagi executat les instruccions del mandant, o hagi comès una falta en l'execució de la seva missió, d'una acció del mandant contra el seu mandatari. En conseqüència no es pot condemnar solidàriament el Sr. D.C.D. amb la societat I.C. SA que és l'única responsable de l'obligació contractual, el que fa que s'ha de reformar la sentència impugnada sobre aquest tema.

V.- En tràmit d'apel·lació la societat A.E. SL torna a reclamar les conseqüències de l'incompliment contractual de la companyia. S'ha de desestimar aquestes

pretensions pels motius següents. És cert que en mèrits de la pòlissa contractada, la companyia C. SA ha d'indemnitzar el perjudici ocasionat per l'assegurat, en el marc del risc garantit. Ara bé, en cas d'autes, la societat A.E. SL demana que la companyia d'assegurança sigui condemnada a satisfer a la societat G. SL, el quantum de la reclamació formulada per aquesta societat resultant dels autes civils registrats amb el número 0037-7/2002 actualment en període d'al·legacions. Per tant, no tan sol la reclamació de la societat A.E. SL correspon a un perjudici no patit per ella mateixa sinó que és relacionada a un perjudici sofert per una altra societat, més concretament la societat G. SL, que no és part en el present plet. Condemnar així la companyia d'assegurances a rescabalar un tercer, aliè al litigi, i doncs que no demana res, per un import a fixar per una altra jurisdicció en el marc d'un altre procediment en el qual la referida companyia, que no hi és part, no podrà defensar-se i discutir dels danys, vulneraria el dret a la jurisdicció i a un procés degut garantit per l'article 10 de la Constitució. Respecte a l'indemnització per demora, s'ha de posar de relleu que les condicions contingudes en l'article 12 de les condicions generals de les pòlisses d'assegurances de la companyia C. SA, només es refereixen en els casos on la responsabilitat de la companyia no està negada i que malgrat això, la mateixa no ha satisfet l'indemnització deguda en els terminis deguts. Per tant, la referida clàusula no és d'aplicació quan l'indemnització no està satisfeta no per motiu de demora, sinó perquè el propi principi de responsabilitat està negat per la companyia.

VI.- La manca de claredat en les relacions entre les parts, deguda a la manca de professionalitat de les mateixes, el Sr. D.C.D. i la companyia per no haver fet firmar cap contracte escrit i l'empresari per no haver exigut cap document signat, justifica la no imposició de costes decidida pel primer jutge. En segona instància, la desestimació dels recurs ha d'originar que no s'efectuï especial condemna, llevat pel que fa al Sr. D.C.D., absolt de les pretensions de l'actora.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs del Sr. D.C.D.;

Desestimar els recurs de la societat A.E. SL i de la
societat I.C. SA;

Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles
de data 18 de maig del 2007, en el sentit d'absoldre el
Sr. D.C.D. de les pretensions de la societat A.E. SL;

Confirmar-la per la resta de les seves disposicions;

Sense fer especial condemna en costes en ambdues
instàncies, llevat de les despeses processals del Sr.
D.C.D. que aniran a càrrec de la societat A.E. SL.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-